

Zagreb, 12. listopada 2017. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21000 Split

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

17-10-2017

Na posl.br.: St-112/2015

Predano za poštu: 15.3.91.5061
POŠTA: 15.3.91.5061
Broj primjerka: 1
Tiskovna: 154 POTPIS

Predlagatelj: HETA ASSET RESOLUTION AG (ranije: HYPO ALPE-ADRIA-BANK INTERNATIONAL AG), Klagenfurt am Wörthersee, Alpen-Adria-Platz 1, Republika Austrija, OIB: 90730821413, kojeg temeljem punomoći zastupa Luka Rimac, odvjetnik u Mamić Perić Reberski Rimac Odvjetničkog društvo d.o.o., Zagreb, Ivana Lučića 2a

Dužnik: MEJAŠI TREĆI d.o.o., Vukovarska 160, Split, OIB: 67017436953, zastupano po direktoru Kristijanu Gelu i punomoćniku Mladenu Parčini, odvjetniku u Splitu

Radi: otvaranja stečajnog postupka

PODNEŠAK PREDLAGATELJA

po 1x sudu, punomoćniku dužnika i vještacima

I/ Postupajući sukladno uputi suda iz Zaključka zaprimljenog dana 6. listopada 2017. godine, predlagatelj se ovim putem očituje na zaprimljene nalaze i mišljenja vještaka građevinske i financijske struke, odnosno na

(i) Nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke, izrađeno od strane ing. Darke Malenice i zaprimljeno kod naslovnoga suda dana 17. ožujka 2017. godine, te

(ii) Nalaz i mišljenje vještaka financijske struke, izrađeno od strane dipl.oec. Snježane Galić, iz Galić Tax Consulting d.o.o., zaprimljeno kod naslovnoga suda dana 19. srpnja 2017. godine.

II/ Pritom, predlagatelj ukazuje kako se zbog kratkoće roka ovim putem očituje samo o najvažnijim utvrđenjima iz nalaza i mišljenja vještaka, te pridržava pravo da se o svim ostalim pitanjima naknadno očituje na predstojećem ročištu ili odvojeno, pisanim putem.

III/ U suštini, vještak građevinske struke procijenio je, primjenom poredbene metode, tržišnu vrijednost nekretnina u vlasništvu dužnika u visini od ukupno 7.549.239,20 kn (odnosno 1.018.791,23 EUR). Uz prethodno navedenu ogradu, u ovom trenutku predlagatelj nema posebnih primjedbi na izračun vještaka ili na sadržaj dostavljenog nalaza i mišljenja, osim što s obzirom na (i) iznos tražbine predlagatelja, (ii) činjenicu da je riječ o nekretninama za koje nije vjerojatno da će postojati veliki interes potencijalnih kupaca (ako uopće i bude interesa), (iii) činjenicu kako se nekretnine prodajom putem dražbi redovito prodaju za iznose znatno manje od procijenjene tržišne vrijednosti, (iv) činjenicu da se iz eventualno dobivenih iznosa prvo namiruje troškove unovčenja, a tek potom od preostalog iznosa (ako ga bude) tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka, te (v) nadalje uzimajući u obzir stanje na tržištu nekretnina i opći pad vrijednosti nekretnina, nije izvjesno da će se iz razlučnog prava moći namiriti niti manji njegove dospjele i nepodmirene tražbine predlagatelja prema dužniku. Predmetne se nekretnine, također, nalaze u suvlasništvu te je u odnosu na iste potrebno izvršiti parcelaciju te podmiriti odgovarajuća komunalna potraživanja, a što sve bitno utječe na njihovu utrživost.

IV/ Nalaz i mišljenje vještaka financijske struke u osnovi prihvaćaju kao osnovanu specifikaciju potraživanja predlagatelja od dana 17. svibnja 2017. godine, koja iskazuje ukupan iznos potraživanja u visini od 10.953.504,89 EUR, te u ovom detalju predlagatelj nema posebnih prigovora.

Međutim, nalaz i mišljenje nastavno ukazuju kako je riječ o ukupnom potraživanju koje predlagatelj ima prema svim društvima nastalima podjelom društva Mejaši d.o.o. (odnosno, prema društvima Mejaši prvi d.o.o. do zaključno Mejaši deveti d.o.o.) te navodi kako je, sukladno Planu podjele inicijalnog društva Mejaši d.o.o., dužnik u ovom postupku preuzeo imovinu i obveze tog inicijalnog društva u omjeru od 2,98% prema ukupnoj vrijednosti imovine i ukupnoj visini duga.

Sukladno ovakvom razmišljanju, odnosno primjenjujući navedeni omjer na ukupnu visinu duga, vještak zaključuje kako je u trenutku izrade nalaza i mišljenja dospjelo a nepodmireno potraživanje predlagatelja prema dužniku iznosilo 326.302,96 EUR.

V/ Predlagatelj ovim putem, stoga, prigovara nalazu i mišljenju vještaka financijske struke u dijelu u kojem isto zaključuje o visini duga prema predlagatelju i mogućnostima namirenja tog istog duga iz imovine koja pripada dužniku.

Naime, predlagatelj smatra kako nalaz i mišljenje sadrže čitav niz nedopuštenih pravnih kvalifikacija koje vještak nije dužan niti ovlašten davati, te se u svom ključnom dijelu udaljava od činjeničnog supstrata spora i daje pravne ocjene odnosa predlagatelja i dužnika. Nalaz i mišljenje suštinski navode kako je u trenutku izrade visina duga dužnika prema predlagatelju svega 326.302,96 EUR te kako prethodno procijenjena vrijednost nekretnina u vlasništvu dužnika za nekoliko puta prelazi cjelokupni iznos duga. Sukladno ovakvom razmišljanju, nameće se (svakako neosnovani) zaključak prema kojem u odnosu na dužnika ne postoji stečajni razlog prezaduženosti, u smislu odredbe članka 7. stavka 1. Stečajnoga zakona (Narodne novine broj: 71/15, dalje: "**SZ**").

VI/ Ovakav je zaključak neosnovan te proizlazi iz pogrešne pravne kvalifikacije odnosa predlagatelja i dužnika. Naime, nalaz i mišljenje ustraju u opisivanju tog odnosa kao da je riječ o odnosu **solidarnog jamstva**, iako je u konkretnom slučaju riječ o **solidarnoj obvezi**, odnosno o solidarnoj odgovornosti dužnika za ukupnu obvezu koju predlagatelj ima prema svim društvima nastalima sukladno Planu podjele društva Mejaši d.o.o.

Riječ je o dva različita instituta obveznoga prava, pri čemu je prvi reguliran u sklopu odredbi Zakona o obveznim odnosima koje se tiču instituta jamstva (Narodne novine broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, dalje: "**ZOO**"), a prvenstveno u odredbi članka 112. ZOO-a, dok su način i opseg odgovornosti solidarnih dužnika (koji se radi jednostavnosti kolokvijalno nazivaju sudužnicima) regulirani u okviru uređenja o obvezama sa više dužnika i vjerovnika, a prvenstveno u odredbi članka 43. ZOO-a.

VII/ Kao što je već navedeno u tijeku ovog postupka, predlagatelj ima potraživanje prema dužniku prvenstveno na temelju zadužnice izdane dana 21. srpnja 2011. godine, a koja je solemnizirana po javnom bilježniku Sanji Barbarić iz Zagreba, pod brojem OV-11977/11.

Navedena je zadužnica izdana na iznos od 30.000.000,00 EUR, i to radi osiguranja cjelokupnog potraživanja predlagatelja po Ugovoru o kreditu HR/1852, kao osnovnog pravnog posla. Osnovu odgovornosti dužnika za dospjele a nepodmirene obveze predstavlja, dakle, prvenstveno zadužnica.

Dužnik je i temeljem osnovnog pravnog posla, Ugovora o kreditu HR/1852, osobno i solidarno obvezan za cjelokupan dug, a što jasno proizlazi iz odredbe članka 1. stavaka 5. i 6. Aneksa br. 3 (tri) uz Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama i zasnivanjem založnog prava na poslovnim udjelima, solemniziranog po javnoj bilježnici Sanji Barbarić iz Zagreba pod brojem OV-11986/2011, a koje odredbe glase: *"...svi Dužnici i založni dužnici također potvrđuju da su preuzeli neograničenu solidarnu odgovornost za sve obveze društva Mejaši d.o.o. temeljem Ugovora o kreditu nastale do dana upisa podjele navedenog društva u sudski registar..."*.

Dakle, načelo *"svi za jednoga i jedan za sve"*, na koje se pozivaju nalaz i mišljenje slijedeći uputu suda nije od krucijalnog značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, niti je od odlučnog značaja što se djelomičnim uplatama u odgovarajućem omjeru smanjuje dio potraživanja koje *"otpada"* na svakog od pojedinih sudužnika. Riječ je o njihovom internom odnosu koji ne zadire u osnovno ovlaštenje predlagatelja sadržano u odredbi članka 43. ZOO-a.

Prema citiranoj je odredbi vjerovnik neke tražbine, za koju mu solidarno odgovara veći broj dužnika, ovlašten zahtijevati ispunjenje **cjelokupnog** duga od bilo kojeg od pojedinačno odgovornih dužnika, do **potpunog** ispunjenja tražbine. Plan podjele društva Mejaši d.o.o. i kvota koju je u imovini i obvezama preuzelo bilo koje od društava sljednika tu nemaju ključan značaj, posebice ako su se navedena društva posebnim pravnim temeljem (koji je ranije citiran) solidarno i neograničeno obvezala na ispunjenje **cjelokupnog** duga. To u posljedici znači da predlagatelj prema svakom od solidarnih dužnika ima jednaku tražbinu, sve dok se ista u potpunosti ne namiri, i to prema načelu solidarnog dužništva, a ne solidarnog jamstva. Pritom, nisu od važnosti djelomične uplate ni međusobni omjeri sudjelovanja u dugu. Smisao instituta solidarnog dužništva upravo i jest da svaki od solidarnih dužnika odgovara vjerovniku za **ispunjenje cjelokupnog** duga, bez obzira na okolnost koliki bi se dio potraživanja odnosio na njega u računovodstvenom smislu.

Ovakvo je stajalište prihvatila i sudska praksa, pa tako Visoki trgovački sud RH u presudi poslovni broj PŽ-2804/08-3, od dana 17. svibnja 2008. godine, navodi kako cit. *"... za obveze poduzeća koje je prestalo postojati uslijed podjele na više novih poduzeća solidarno odgovaraju poduzeća koja su nastala tom statusnom promjenom. Njihov sporazum o raspodjeli prava i obveza, trećih osoba (vjerovnika, tužitelja) se ne tiče. Diobna bilanca sačinjena između novih poduzeća za tužitelja nije obavezna. Kad postoji solidarnost na strani*

dužnika, onda vjerovnik može zahtijevati ispunjenje obveze od koga hoće, sve dok obveza ne bude potpuno ispunjena..."

Pored navedenog, i pravna teorija radi sasvim jasnu distinkciju između solidarne obveze i solidarnog jamstva, pa u sklopu razmatranja razlika navodi kako je cit. "...obveza solidarnog dužnika (sudužnika) kod solidarnih obveza uvijek samostalna obveza koja je neovisna o postojanju bilo koje druge obveze."¹

VIII/ Predlagatelj na ovom mjestu ponovno naglašava činjenicu da je dužnik (kao i sva ostala društva nastala podjelom društva Mejaši d.o.o.) izričito preuzeo **neograničenu** solidarnu odgovornost za cjelokupnu tražbinu predlagatelja. Imajući u vidu navedeno, predlagatelj opreza radi ukazuje kako nisu od značaja odredbe članka 550.o Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine: 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015, dalje: "**ZTD**"), po kojima društvo nastalo podjelom odgovara solidarno ali ograničeno, do vrijednosti preuzete imovine (čl. 550.o st. 1. ZTD-a), odnosno vjerovnik gubi mogućnost da se poziva na solidarnu odgovornost vjerovnika ukoliko je primio osiguranje (čl. 550.o st. 4. ZTD-a).

O ovoj se situaciji naime predlagatelj kao vjerovnik ne poziva na zakonski presumiranu solidarnu odgovornost društava nastalih podjelom, prema odredbi čl. 550.o st. 1., niti je od utjecaja okolnost što je predlagatelj primio osiguranje, a sve iz razloga što su dužnik (kao i sva ostala društva nastala podjelom) izričito preuzeli neograničenu solidarnu odgovornost za ukupno potraživanje predlagatelja, putem odvojenog pravnog temelja, a kako je ranije izloženo.

Ukratko, dužnik je preuzeo odgovornost za cjelokupni dug cjelokupnom svojom imovinom.

Iz navedenog razloga nije ni bitno kolika je visina duga nakon izvršene djelomične uplate niti u kojoj mjeri djelomična uplata trećeg društva smanjuje obvezu konkretnog dužnika. Dug postoji prema svim sudužnicima, u jednakom iznosu, sve dok se u cijelosti ne namiri.

¹ *Komentar Zakona o obveznim odnosima, opća redakcija V. Gorenc, Narodne novine, Zagreb, studeni 2014. godine, str. 182.*

IX/ Također nije osnovan stav vještaka po kojem je moguće namiriti tražbinu predlagatelja izvan stečajnog postupka, jer visina vrijednosti imovine dužnika višestruko prelazi visinu duga. Čak i kada bi se prihvatila neosnovana ocjena vještaka o visini duga, procijenjena tržišna vrijednost nekretnina nipošto ne odražava realnu mogućnost namirenja tražbine. Nekretnine koje se prodaju u okviru ovršnog, odnosno stečajnog postupka redovito postižu cijene daleko niže od procijenjenih (ukoliko se uopće uspiju prodati). Pritom treba imati na umu da se iz eventualne kupovnine prvenstveno namiruju troškovi prodaje te kako je u konkretnom slučaju riječ o nekretninama za koje nije vjerojatno da će postojati poseban tržišni interes. Predmetne se nekretnine, naime, nalaze u suvlasništvu te je u odnosu na iste potrebno izvršiti parcelaciju te podmiriti odgovarajuća komunalna potraživanja. Sve ovo u bitnome utječe na utrživost istih te dovodi u pitanje ocjenu vještaka, čak i kada bi se prihvatila neosnovana teza po kojoj bi visina duga bila višestruko manja od vrijednosti imovine dužnika.

X/ Zaključno svemu ranije izloženom, predlagatelj ustraje u iznesenim primjedbama i predlaže naslovnome sudu na predstojećem ročištu saslušati vještaka na sve sporne okolnosti.

Predlagatelj, p.p.:

MAMIĆ PERIĆ REBERSKI RIMAC
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o. "LAW FIRM LLC"
ZAGREB

MAMIĆ PERIĆ REBERSKI RIMAC
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o. "LAW FIRM LLC"
ZAGREB
LUKA RIMAC, odvjetnik